

ПЕДАГАГІЧНАЯ ПАДРЫХТОЎКА БІБЛІЯТЭКАРАЎ У СІСТЭМЕ ВЫШЭЙШАЙ АДУКАЦЫІ

Адна з ключавых праблем сённяшняга дня ў прафесійнай адукацыі бібліятэкараў заключаецца ў вызначэнні асноўнай ідэі, якая будзе пакладзена ў канцэпцыю іх падрыхтоўкі. Паступаюць прапановы аб змене назвы спецыяльнасці, якія матывуюцца, з аднаго боку, імкненнем надаць ёй больш сучаснае гучанне, а з другога – рэакцыяй на кан’юнктуру існуючага рынку працы.

Выказваецца ідэя аб пашырэнні спектра падрыхтоўкі выпускнікоў універсітэта з улікам магчымасці іх працы ў розных галінах сістэмы дакументных камунікацый. Гэты падыход рэалізуецца ў многіх замежных краінах. Разглядаюцца пытанні ўзгодненасці і уніфікацыі праграм падрыхтоўкі, адзіных падыходаў і метадычных рашэнняў навучання інфарматараў-дакументалістаў, бібліятэкараў і архівістаў. Нельга не ўлічваць вопыт у гэтым кірунку, тым больш што ён адпавядае канцэптuallyным падыходам да пабудовы сучаснай сістэмы адукацыі, звязаным з неабходнасцю інтэрнацыяналізацыі, глабалізацыі, уліку сусветных інтэграцыйных працэсаў у розных сферах грамадскага жыцця.

Адзначым, што ўжо зараз адбываюцца змены ў змесце навучання, пашыраецца інфармацыйная складаючая ў падрыхтоўцы спецыялістаў. Вучэбныя курсы становяцца больш складанымі, глыбокімі, інфармацыйна насычанымі, адлюстроўваюць працэсы канвергенцыі бібліятэчнай справы і інфарматыкі. Указаным асаблівасцям навучальнага працэсу павінна адпавядаць і змена ў назве кваліфікацыі. Так, М.Г.Вохрышава лічыць, што дадзеным патрабаванням адпавядае назва «спецыяліст у галіне бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці і бібліяграфіі» (Библиография. – 2001. – №1. – С.28.).

Сёння на ФБІС навучанне вядзецца па 11 спецыялізацыях (у рамках спецыяльнасці «бібліятэказнаўства і бібліяграфія», пры-

чым калі адны спецыялізацыі, напрыклад «бібліятэказнаўства і бібліяграфія старажытнай і рэдкай кнігі», «бібліятэказнаўства і бібліяграфія і краязнаўства», «публічныя бібліятэкі», «навукова-тэхнічныя і спецыяльныя бібліятэкі», даюць магчымасць больш глыбока вывучыць спецыфіку і падрыхтаваць спецыялістаў для работы ў пэўным тыпе бібліятэк або з канкрэтнымі відамі дакументаў, выконваць пэўныя функцыянальныя абавязкі, то такія, як «бібліятэказнаўства і бібліяграфія і беларуская мова і літаратура», «кнігазнаўства і арганізацыя кніжнага гандлю», дазваляюць па сутнасці атрымаць дзве спецыяльнасці, мець больш шырокую кваліфікацыю і адпаведна больш шырокія функцыянальныя магчымасці прымянення сваіх ведаў у будучым. Менавіта па гэтым шляху ідзе развіццё падрыхтоўкі бібліятэчных спецыялістаў на факультэце, аб чым сведчаць і План падрыхтоўкі спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй у Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры (2002–2005 гг.), і прапанаваныя кваліфікацыі ў агульнарэспубліканскі класіфікатар спецыяльнасцей і кваліфікацый. Сярод гэтых кваліфікацый – «бібліятэкар-бібліёграф», «бібліятэкар-бібліёграф – менеджэр», «бібліятэкар-бібліёграф-спецыяліст па АБІС», «бібліятэкар-бібліёграф – спецыяліст па інфармацыі», «бібліятэкар-бібліёграф – перакладчык», «бібліятэкар-бібліёграф – таваразнаўца», «бібліятэкар-бібліёграф – выкладчык мовы і літаратуры». У былым класіфікатары была адна кваліфікацыя – «бібліятэкар-бібліёграф».

Такі падыход у сённяшніх умовах (калі няма магчымасці адкрываць новыя спецыяльнасці) падаецца перспектыўным: паступова адбываецца пераход ад вузкапрафіляванай спецыяльнасці, захоўваецца базавая прафесія, і ў той жа час яна разглядаецца пашырана як кваліфікацыя работніка ў сістэме камунікацый. Гэта дае магчымасць арыентавацца пры падрыхтоўцы будучых спецыялістаў на сучасную канцэпцыю інфармацыйных рэсурсаў і інфармацыйнага асяроддзя, згодна з якой усе ўстановы, звязаныя з апрацоўкай, пошукам і распаўсюджваннем інфармацыі, могуць служыць аб'ектам прыкладання прафесійных ведаў і ўменняў

выпускнікоў факультэта. Названыя арыенціры патрабуюць паглыблення інфармацыйна-тэарэтычнай і тэхналагічнай падрыхтоўкі спецыялістаў. Такі падыход будзе аказваць уплыў таксама на станоўчы імідж і прывабнасць прафесіі для абітурыентаў.

Новай бібліятэчна-інфармацыйнай інфраструктуры патрэбны кадры, здольныя не толькі атрымліваць, захоўваць і выкарыстоўваць інфармацыйныя сістэмы, але і фарміраваць у грамадстве інфармацыйнае мысленне. Сама спецыфіка вышэйшай бібліятэчна-бібліяграфічнай адукацыі заключаецца ў тым, што бібліятэкар-бібліёграф выступае ў дзвюх іпастасях: з аднаго боку, ён з'яўляецца аб'ектам інфармацыйнага ўздзеяння, для яго інфармацыйная культура – аснова прафесіяграмы, а яе кампаненты ўваходзяць у ядро прафесійных ведаў, уменняў і навыкаў, а з другога – ён жа выступае і суб'ектам актыўнай бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці як прафесіянал, што ўдзельнічае ў фарміраванні інфармацыйнай культуры грамадства і пэўнай асобы. Менавіта такі прафесіянал мог бы інтэграваць веды і ўменні інфармацыйных і педагагічных прафесій і мог бы справіцца з задачай фарміравання інфармацыйнай культуры асобы.

Увядзенне названых спецыялізацый не патрабуе дадатковых рэгламентуючых дакументаў, у якіх дзяржава задае стандарты вышэйшай прафесійнай адукацыі. Вядучым метадалагічным прынцыпам дзяржаўных адукацыйных стандартаў з'яўляецца спалучэнне базавага (адзінага для ўсіх) і варыятыўнага кампанента ў месце навучання. Базавы кампанент забяспечвае засваенне фундаментальных базавых ведаў, неабходных кожнаму спецыялісту, незалежна ад спецыялізацыі, развіццё матывацыі прафесійнай дзейнасці. Дасягаецца гэта з дапамогай блокаў агульнагуманітарных, сацыяльна-эканамічных, культуралагічных і агульнапрафесійных бібліятэчна-бібліяграфічных і інфармацыйных дысцыплін. Увядзенне курса “Інфармацыйная культура асобы” ў склад агульнапрафесійных дысцыплін базавага кампанента ДАСТ дапамагае фарміраваць у студэнтаў-бібліятэкараў сістэмнае масленне, «філасофію» інфармацыйнай культуры асо-

бы (спецыяліста). Названы курс, раскрываючы гуманітарныя асновы інфарматызацыі, яе грамадскія, прававыя, маральна-этычныя аспекты, з'яўляецца базавым для падрыхтоўкі студэнта да самастойнага мадэлявання інфармацыйных паводзін, дазваляе развіваць уменні прымяняць атрыманыя па іншых агульнапрафесійных дысцыплінах веды.

Варыятыўны кампанент прадугледжвае пашырэнне магчымасцей асобы ў выбары шляхоў прафесійнага і асабістага развіцця. Ён накіраваны на пашырэнне магчымасцей самарэалізацыі асобы ў прафесійнай сферы, прадугледжвае развіццё і актуалізацыю наменклатуры спецыялізацый, якія адпавядаюць дынамічна зменлівым умовам рынку працы ў краіне, патрэбнасцям бібліятэк у пэўных катэгорыях спецыялістаў. Вопыт падрыхтоўкі на ФБІС выкладчыкаў беларускай мовы і літаратуры можна паспяхова скарыстаць пры падрыхтоўцы варыятыўнага кампанента ДАСТ.

У варыятыўны кампанент ДАСТ трэба ўключыць дысцыпліны, якія будуць накіраваны на раскрыццё асноўных змястоўных аспектаў дысцыплін інфармацыйнага цыкла, будуць садзейнічаць вывучэнню асаблівасцей выкладання дадзеных дысцыплін, фарміраванню адпаведных уменняў і навыкаў, пашырэнню кругагляду ў галіне агульнай культуры, сацыяльнай (узроставай) педагогікі і псіхалогіі.

Актуальнасць праблемы падрыхтоўкі педагогічных кадраў у рамках факультэта БІС узрастае па прычыне неабходнасці забеспячэння кваліфікаванымі кадрамі сярэдняга звяна падрыхтоўкі бібліятэчных кадраў – вучылішчаў і каледжаў. Акрамя Магілёўскага бібліятэчнага каледжа, такія кадры рыхтуюцца ў Гродзенскім мастацкім вучылішчы. Гэта можа стаць стымулам для актывізацыі прафарыентацыйнай работы і падрыхтоўкі бібліятэкараў падчас школьнай адукацыі на базе вучэбна-вытворчых камбінатаў па прыкладу Лідскай ЦРБ імя Я.Купалы, бібліятэкары якой два разы ў тыдзень праводзяць заняткі для на-

вучэнцаў 10–11 класаў па бібліятэчнасць і бібліяграфічнасць, арганізуюць вытворчую практыку.

Улічваючы дачыненне кожнага школьнага настаўніка і супрацоўніка бібліятэкі да рашэння праблемы фарміравання інфармацыйнай культуры асобы, мэтазгодна было б прапанаваць і ў межах адкрытага ва ўніверсітэце культуры факультэта дадатковай адукацыі павышаць або набываць кваліфікацыю ў разглядаемай прадметнай сферы названым катэгорыям спецыялістаў.

Падрыхтоўка спецыяліста з кваліфікацыяй «бібліятэкар-бібліёграф – выкладчык інфармацыйнай культуры» мае важнае значэнне, таму што ў інфармацыйным грамадстве па прагнозах футуролагаў, бібліятэчнасць і вядучых краін усё большую сацыяльную значнасць будзе займаць такая функцыя бібліятэчна-бібліяграфічных работнікаў, як навучанне ўсяго насельніцтва прыёмам работы з інфармацыяй, выхаванне яго інфармацыйнай культуры.

П.Г.Игнатович, профессор

ФОРМИРОВАНИЕ КУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКОГО ЗНАНИЯ

Глубокие социокультурные изменения на всем постсоветском пространстве являются частью глобального изменения всех сфер жизни человечества, начиная от индустриальной до религиозной. Это глобальное изменение в жизни человечества вызвано многими факторами, важнейшими из которых являются демографический взрыв, лавинообразный информационный рост и научно-технический прогресс. В свою очередь эти факторы повлияли на увеличение угрозы экологической катастрофы, что, несомненно, ставит перед всеми странами мира вопрос о том, какими путями человек способен отодвинуть от себя угрозу вымирания.